

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5063 B ex 1927.

Notă oficială.

Înaltul Ministeriu al Cultelor și Artelor ne face cunoscut ordinul circular Nr. 27293/1926 al Ministerului de Interne către Prefecturile de județe și primăriile reședințe, referitor la dobândirea și pierderea naționalității române a minorilor.

Ordinul circular cuprinde următoarele:

„Unele autorități ne-au întrebat dacă pot înscrie ulterior în registrul de naționalitate pe copiii minori întrucât părinții lor sunt înscrși deja și n'au cerut la timp și înscrierea copiilor.

Față cu această întrebare, avem onoarea a vă face cunoscut, că minorii, întrucât părinții lor sunt înscrși în registre au dobândit naționalitatea părinților. Acest fapt se arată precis în art. 3 din regulamentul pentru constatarea naționalității române.

Deci și ei au drept la naționalitatea română nu însă și la liberarea certificatului de naționalitate, care după cum v'am comunicat cu circulara Nr. 22480 din 16 Noembrie 1925, se liberează numai într'un singur exemplar capului de familie. Ei, minorii, nu pot fi trecuți nici în certificatul de naționalitate al părintelui de oarece nu sunt înscrși în registrul de naționalitate.

Pentru dovedirea cetățeniei lor, minorii din această categorie vor putea utiliza certificatul de naționalitate al părintelui însoțit de actul naștere sau legitimare.

Totodată vă rugăm să binevoiți a face atenți pe posesorii de certificate de naționalitate ca atunci când au trebuință să dovedească cetățenia lor în fața vre-unei autorități cu ocaziunea cumpărării de locuri, solicitării de slujbe etc. să depună copie legalizată de pe certificatul de naționalitate păstrând originalul.

Aceste dispozițiuni, se comunică Prea On. Oficii protopresbiterale precum și tuturor Oficiilor parohiale spre a avea cunoștință de cuprinsul lor.

Caransebeș, la 3 Decembrie 1927.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Baptismul în descompunere.

De: **Dr. Grigorie Gh. Comșa**

Episcopul Aradului.

Baptiștii trec la Penticostaliști.

Este știut că noi am pornit războiu de apărare a credinței strămoșești față de criminalele atacuri ale baptismului. Zi cu zi înregistrăm reveniri la ortodoxie, despre cari baptiștii se fac a nu ști nimic. Ce este și mai mult, în revista baptistă *Farul Mântuirii* se susține greșit despre cei reveniți la noi că nici odată nu ar fi fost baptiști sau că ar fi fost excluși din organizațiile baptiste.

Adevarul însă nu se poate ascunde căci minciuna este cel mult o amânare a biruinței adevărului. Astfel noi fără a ne lăuda cu revenirile, constatăm că ele există și că vor exista. Pe de altă parte remarcăm constatarea, că deși baptiștii se laudă mereu cu botezuri, ele se fac

numai asupra pruncilor născuți din părinți bap-
tiști. Așa este cel puțin cât privește stările din
părțile Aradului.

Numărul baptiștilor evident că este în des-
creștere, cu toate că a isbutit să prindă în mod
provizor teren pe unele locuri, unde numai din
auzite se cunoșteau. La războiu nu întrebă atât:
câți inamici sunt, ci mai ales: unde sunt acei
inamici? Ei bine, inamicii bisericii, baptiștii,
sunt respirați și dacă dispar în o comună, apar
în alta ca apa în timpul secetei. Nu poate fi
vorba de o creștere remarcabilă a baptismului,
pentru că unde existau de mai multă vreme,
lumea îi cunoaște: știe că sunt ipocriți, târnici,
răutăcioși și departe de a iubi pe aproapele lor.

Unde baptiștii sunt oaspeți noi, acțiunea
de deparazitare este mai ușoară. N'avem decât
să umblăm în armele luminii, cum zice Sfântul
Apostol Pavel (Rom. 13 v. 11). Așa făcând
secta aceasta parazită nu va prinde, mai ales
că precum spun chiar baptiștii, America a cam
redus bugetul propagandiștilor subversivi. Să
avem adevărată iubire între noi și atunci bap-
tiștii nu ne pot aduce învinuirea că a trebuit
să ne părăsească fiind noi creștini cu numele.
Să nu iubim nici cu cuvântul, nici cu limba,
ci cu fapta și cu adevărul, precum zice Sfântul
Evangelist Ioan (I. 13 v. 18).

Având în vedere asemenea considerațiuni,
putem spune că baptismul este în descompunere.
In numărul pe Noembrie 1927 al foaiei baptiste:
„Farul Mântuirii“ la pagina 9—10 citim că în
această foaie baptistă sunt multe articole plagiare.
De câte ori noi spunem ceva despre baptiști,
ei se fac a desmînți. Dar chestia plagiatului nu
o mai putem desmînți căci ei înșiși se învino-
vătesc unii pe alții.

Mi-am zis descoperind această josnică apu-
cătură: cei cari scriu la foaia baptistă sunt
tocmai fruntașii baptiștilor. Ei s'au botezat a
doua oară pentru că apoi să fure munca altora!
O rușine mai grozavă nici că se poate.

Preoții noștri desvelind aceste adevăruri
triste, vor deschide ochii celor pe panta de a
cadea. Și pentru ca să aibe material bogat de
informație, comunicăm aici *un păcat mare* care
va rămânea pe sufletul baptiștilor în descompunere.
Este vorba de crima ce o săvârșesc baptiștii
desbinând neamul. Căci pe la Arad o parte din
baptiști au trecut și trec la penticostaliști. Dacă
nu se făceau baptiști, nu treceau la penticosta-
liști, căci aceștia din urmă se recrutează exclusiv
dintre baptiști. Iată crima voastră baptiștilor:
că despărțiți neamul în tabere.

La Arad, dintre baptiști au trecut la pen-
ticostaliști mulți țărani, de pildă în Cuvin, Păuliș,
Micălaca, Măderan, Pâncota, Birchiș. Penticosta-
lismul a trecut și în alte eparhii. Astfel avem
date precise că prin Decembrie 1926 toți bap-
tiștii din Balmea, jud. Târnava-mică, au trecut
la penticostaliști. Falșul predicator Gheorghe
Bradin din Păuliș are legături cu un oare-care
Gheorghe Radu din Balmea, cu vopsitorul
Dimitrie Căluț din Sângeorgiul de Pădure, cu
femeia Maria Danciu din Cohalm (județul
Târnava-mare) etc.

Falșitatea lui Bradin din Păuliș merge până
la extremele cele mai imposibile. El scrie
oamenilor săi de legătură din diferite părți
despre anumite vindecări, ca de pildă a unui
mut din comuna Jena, jud. Severin și câte altele.

Baptiștii poartă răspunderea pentru toate.
Dar iată că din toate acestea se desprinde și
adevărul că baptiștii sunt în plină descompunere.
Nu înțelegem deci cari motive ar reclama re-
cunoașterii baptiștilor din partea statului nostru.
Se face atâta vâlvă în jurul Concordatului!
Oare nu avem noi datoria să fim de pază și
când e vorba de propaganda baptistă?

Cârmuitorii statului nostru își iubesc țara
fără șovăire, dar alături de dâșii o iubim și
noi. Nu iubim numai biserica, ci iubim și țara
și astfel facem un mare serviciu conducătorilor
când le arătăm primejdiile cari bat la poarta
unității noastre sufletești.

Protopresb. Dr. G. Popoviciu.

Într-una din zilele trecute s'au împlinit patruzeci de ani dela ziua de 14/27 Noembrie 1887, când în tractul Lugojului a fost înscăunat un preot tânăr, dar adânc învățat, protopresbiterul Dr. George Popoviciu..

Plecat la înalte studii teologice, cu sârg și fără de zăbavă a răsfoit prin cărțile acestei științe la universitatea din Cernăuți și, umplându-și sufletul de înțelepciunea dumnezeieștilor învățături, s'a întors în iubitul său Banat.

Ales și întărit protopresbiter, s'a nizuț totdeauna să răspundă celor ce-și legaseră nădejțile de el și astfel, protopresbiterul Logojului ajunsse stâlp Bisericii noastre de pe acest ținuturi precum și națiunii noastre din acest colț al românismului select.

Preot ales și energic protopresbiter, mai marele acestui tract a fost totdeauna păstor vigilent al turmei sale cuvântătoare. Insuș faptul instituirii lui la Logoj arc un înțeles ușor de aflat...

Slujitorul harnic al altarului avea în acelaș timp însă și cerinți de natură mai aspră să ducă la capăt. Și nu înzadar s'a spus și scris despre dânsul, că prin întreita sa activitate, Dr. George Popoviciu, reprezentând pe omul bisericesc, politic și scriitorul, a contribuit mult la realizarea idealului nostru național...

Atinsă culmea acestui ideal prin unirea dela Alba-Iulia, protopresbiterul Dr. George Popoviciu, aduse, prin eminentele sale însușiri sufletești, prețioase contribuții la noile sarcini de consolidare a Statului român.

Dignitățile superioare bisericești, de timpuriu și până acum toate au fost accesibile protopresbiterului Dr. George Popoviciu în urma spiritului său pătrunzător și a calităților sale nobile...

Serbările din zilele trecute desfășurate în întinsă însuflețire, sunt mărturia sinceră a sentimentelor de recunoștință pentru omul altarului și al statului prețios cetățean.

Românimea de pretutindenea s'a bucurat la serbătorirea lui și peste întinsele meleaguri ale țării presa — prin organele ei mari și mărunte — a fluturat flamura zilei de sărbătoare.

Noi cari am anticipat cu multe zile urarea inimii noastre; nouă căroră ne este mai drag și mai prețios, fie-ne îngădui să prindem din ecoul acestor aprecieri cele mai calde simțăminte de stimă pentru un om și o viață: protopresbiterul Dr. George Popoviciu și viața lui rodnică...

Cetind Evanghelia...

Răsfoind cartea cărților „Evanghelia“, ai impresia plăcută a unei senzații cu totul neobișnuite, te simți mișcat de cuvintele acelor oameni cari au putut eterniza puterea divină a Fiului din Nazaret. El cel născut din femei în chip misterios, Fiu al Tatălui ceresc, a venit în lume ca să desăvârșască lumea... Lumea era Universul însuflețit de puterea nesfârșită a ființei umane... Omul, creatura lui Dumnezeu a primit cu brațele deschise pe Christos... El a venit să arate lumii misterele vieții viitoare; minunile Sale sunt tainele vieții noastre moderne...

Și azi omenirea zbuciumată după acelaș dor ferbinte al Infinitului exclamă: „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile mâinilor Tale“... Da! Mai mult ca oricând căutăm dragostea lansată și predicată de Iisus, avem lipsă de ea să ne reculegem — deși suntem conduși de gândire și zburăm dealungul acestei lumi, trecem peste oceane și continente, observăm atâtea și atâtea lucruri noi, dorim să fim fericiți, fericirea o căutăm pretutindeni — n'o înțelegem căci rău o interpretăm! Nizuința noastră e, să dezlegăm problemele acestei vieți, enunțăm teoreme și tragem concluzii foarte searbede uităm calea adevărată a vieții — unde ne vom duce, ce vom face? Sunt multe căi în viață, calea adevărată e calea care ne duce la limanul vieții.

Creștinismul, doctrina morală cea mai puternică, predicată de Christos e lumina înțelepciunii zilelor noastre, această doctrină a decretat ca postulate prime ale existenței noastre: *Pacea și Adevărul.*

Pacea a venit cu Iisus și Adevărul a fost exprimat în fața lui Pilat și 'n grădina Ghețsimani a fost confirmat. Viața lui Iisus e cea mai sublimă viață de martir al umanității...

Creștinismul nu-i perdat după cum afirmă unii, nu, el trăește mai mult ca oricând, nu poate fi nimic și nici de critica severă biblică modernă, nici de slabii tălmăcitori cari au vederi prea înguste, și interpretează cu sentimente de necredincioși...

Evanghelia stă azi la temelia existenței vieții umane, ea e simțită și trăită de oamenii cei mai culti.

Este destul să ne gândim, că apariția lui Iisus Christos a însemnat o nouă regenerare a lumii vechi, tiraniile de odinioară s'au prefăcut în zori de libertate și dragoste.

Evanghelia ne lămurește cele mai esențiale probleme ale vieții noastre zilnice, unde ne vom duce și ce vom face? Iată întrebările pe care le lămurește pe deplin Evanghelia. Ea ne asigură, că relele se pot tămădui, că existența Divinității e cea mai legitimă și reală confirmare a tot ce există mai sublim în lume.

Evanghelia în termeni frumoși și adânci ne face să simțim, că Universul e însuflețit de forțele puternice ale energiilor imense care se deslănțuiesc potrivit ritmului vieții evolutive... „Credința vine dela inimă, ea aparține inimii, e puterea care confirmă cele nevăzute, ea ne confirmă lumea nevizibilă spirituală“...

Credința construiește noui împărății și cea mai puternică e împărăția Eternității.

Noi nu trebuie să fim streini de sentimente religioase, „ființa umană care trăește fără credință cade la treapta animală“, omul cel mai inteligent simte că 'n Univers se relevă o frumuseță și o bunătate a lui Dumnezeu.

Paginile Evangheliei sunt cele mai minunate, citindu-le mereu vezi pe deplin, că sufletul omenesc nu poate sta pasiv în fața atâtor gândiri tainice, adevărul să iasă la lumina zilei și să ne lumineze sufletele...

Cuvintele Evangheliei sunt faptele văzute și confirmate de aceia, cari au fost o mărturie vie a celor spuse și săvârșite de Dumnezeu și Omul. Monumentul cel mai trainic pe care modernismul nu l-a distrus și care până azi stă ca o cetate falnică invincibilă, amintindu-ne despre triumful binelui asupra răului. Iisus ne vorbește azi mai mult ca oricând, cuvintele Sale blânde pot fi înțelese și trăite în toate clipele vieții noastre.

Deschideți din nou cartea sfântă și citiți cu atenție învățăturile și trecutul Creștinismului... luminați-Vă din înțelepciunea cuvintelor sfinte și cu înțeles adânc, sunt pasajii atât de frumoase, deși uneori enigmatice, totuși cu un tâlc deosebit.

A ispitii cartea sfântă înseamnă a fi pătruns de înțelesul spiritual al puterii Divine, numai acela va putea scoate în relief armonia și legitimitatea ființei supreme, care va crede și va fi

convins de cele scrise. Nici o capodoperă a literaturii nu conține atâta farmec și accente de lirism, ca și Evanghelia; acela care o va deschide se va apropia cu sfințenia caracteristică oamenilor cari au scris faptele reale petrecute sub ochii lor și confirmate aievea de cei de prin prejur.

În zilele noastre, când toți caută să înfiereze cele sfinte „noi vom fi într'un stadiu de grație, când vom progresa în cinste, în dragoste, în umilință, într'un spirit de sacrificare, când capacitatea religioasă se va desvolta, atunci Evanghelia ne va apare mai profundă, mai necesară, mai irefutabilă, mai divină“... până ce nu vom înțelege, că Evanghelia e singura mareție sufletească în care sunt cuprinse toate principiile vieții creștinești, până atunci nu ne vom putea apropia de substanța primă, de Rațiunea supremă a lumii de *Dumnezeu*. Aceia cari ispitesc Evanghelia l-au descoperit pe Dumnezeu, se închină și se roagă Lui, aceia au simțit în sufletele lor căldura dragostei Lui.

Iisus Christos a dat omenirii un exemplu strălucit de jertfă și de tragedie umană, eroismul cel mai calm și inteligența divină l-a făcut să îndure toate torturele și mizeriile omenești, a pățimit pentru: *răscumpărarea omenirii*.

Și Umanitatea de sute de ani contemplă cea mai sfâșietoare tragedie: *Răstignirea Fiului-Om*. Această dramă petrecută pe Golgota, a zguduit sufletele oamenilor, trezind emoții noi, realizându-se astfel cuvintele Scripturii...

Toate evenimentele istorice, divine, petrecute acum 20 de decenii în Galileea sunt cuprinse în Evanghelie, de aceea „trebuie citită cu rugăciune, trebuie să fie transportat într'un domeniu supranatural, aceasta înseamnă a atinge pe Dumnezeu prin Iisus Christos, de a rupe odată cu mizeriile cele multe, încercări și păcate, luând o acțiune eroică, victorioasă și sănătoasă, să ne transpunem în lumea invisibilă a vieții eterne“...

Evanghelia cuprinde tâlcul real al existenții divine a lui Iisus Christos, ea e lumina care strălucește la orizontul lumii noastre creștine, e cea mai eternă scriere din câte s'au scris până'n zilele noastre. Și așa este!

Adevărul cuprins în Evanghelie e neschimbabil, el e înțeles de toți aceia cari sunt pătrunși de valoarea spirituală a scriitorilor ei, e o istorie

documentată și vie a vieții și a faptelor lui Iisus Christos.

„Evanghelia bine înțeleasă corespunde întru toate trebuințelor esențiale ale epocii noastre, ea furnizează energie, și tot progresul intelectual, social și religios al mișcării umanitare. Tânără generație! Christos al nostru, nu-i soarele care merge spre declin, ci acela care înaintează, de câteori razele lui înpurpurează spațiul ca și laurii crepuscului . . .

Intoarce-te o tânără generație a veacului al XX-lea spre Fiul-Omului, căci El e cel mai adevărat mijloc de a-ți ridica brațele spre viitor“...

Ispitind Evanghelia găsim temelia vieții noastre spirituale, ne înalțăm sufletește contemplând cu toții problemele cele mai de seamă ale Umanității.

Umanitatea se trezește din întunerecul veacurilor și Evanghelia lui Christos pătrunde ca o mireasmă dătătoare de viață, strigătul să „Ispitim Evanghelia“ să ne fie o nouă lozincă a perfecțiunii noastre morale!

C. RUDNEAN

licențiat în litere și filosofie.

Din isprăvile „pocăiților“

Primim :

Dintr'un raport al primarului din Cetatea de baltă (județul Târnava mică) către prefectura județului, aflu următoarele (citéz din cuvânt în cuvânt):

„In ziua de 18 Noemvrie a. c., în comuna Cetatea de baltă, s'au prezentat fără nici-o veste 3 bărbați necunoscuți și pe furiș, cu șoapte, invitau lumea într'o casă, să audă și să vadă minuni . . . La această invitație s'au și dus câțiva curioși, îndeosebi femei și fete.

„Pocăiții aceștia însă n'au făcut altă minune, decât după ce și-au gătat poveștile, s'au dat printre femei și fete și cu multe șopteli au amestecat capul la 2 fetișcane de 16 ani, cele mai frumoase din sat, Ana Coșop I. Niculiță și Ghenica Tătar I. Nicolae, și le-au făcut să-i petreacă până în Boian.

„Aici ear au intrat ca hoții peste pârlez și ear chemau lumea la minuni . . . Firește nefiind timpul lucrului, au avut și aici câțiva ascultători. Aici unul din șarlatanii credinții, după câteva borboloseli a început a se holba către cei adunați și a se schimonosi în fel și formă, încât una din fetele din Cetatea de baltă, îngrozită de asemenea schimonoseli, a căzut la pământ leșinată.

„Șarlatanul „pocăit“ atunci a strigat cât îl lua gura: „lăsați-o că acum iasă din ea diavolul, băgât de preoți, și intră Duhul sfânt chemat de noi“...

„După câteva minute, abia trezită cu apă rece, fata a dat să iasă îngrozită și schimbată la față: dar șarlatanul a prins-o de mână și a zis: „de acum vei rămânea cu noi, că ai devenit sora noastră“...

„Fetele însă cu groază se smulgeau din mâinile lor și cereau să fie lăsate acasă. Atunci apoi au cedat

și au zis, că vor merge împreună ear la Cetatea de baltă.

„Astfel au plecat spre Cetatea de baltă, dar azi e a 5-a zi, și fetele noastre n'au mai ajuns acasă.

„Părinții fetelor îmi cer mic (primarului) socoteala pentru fete; dar, M. On. Prefect, eu nu-s vinovat, că nimic n'am știut de ei când au fost în sat.

„Vă rog să binevoiți a da ordin jandarmilor să-i caute; că dacă nu, bărbații a căror fete au perit, amenință că își omoară femeile, de ce s'au dus cu fetele la hoții și șarlatanii, cari vin pe furiș și le batjocoresc femeile și fetele cu astfel de crime.

„Cine mai poate spăla rușinea, ce plutește acuma asupra lor, deși poate că ele sunt nevinovate, căci au fost seduse și răpite cu forța“.

Până aici raportul.

Oare mai trebuie comentariu? Oare mai trebuie dovezi contra astorfel de fapte săvârșite de niște descree-rați și dușmani ai neamului?

Cei chemați ar trebui, din astfel de isprăvuri, să vadă și să înțeleagă, că elementele sectare nu sânt periculoase numai pentru preoțime, ci mai ales pentru nevinovatul popor, care este sedus și chinuit cu îndrăzneală ne mai pomenită de câtră „mielușei“ satanei susținuți din fonduri străine.

(Telegraful român.)

ȘTIRI

Marți la serbătoreea Sf-lui Nicolae s'a oficiat în biserica noastră catedrală, în cadrul Sfintei Liturghii, parastas pentru fericitul episcop Nicolae Popea. În asistența P. P. S. S. L. L. Episcopului Iosif și Arhiepiscopul Filaret, au slujit preoții: protopresbiter A. Ghidiu, preotul Filip Pop, Petru Bancea și diaconul Teodor Roșca. Răspunsurile funebrele le-a dat corul clericilor dela Academia Teologică.

Academia română a ales ca director al Școlii Române din Roma, în locul decedatului Vasile Pârvan, pe dl *G. G. Mateescu*, profesor la Universitatea din Cluj. Amintim că dl *G. G. Mateescu* e autorul aceluia erudit Onomastikon Trakikon, care a fost primit cu atâta entuziasm în lumea savantă apuseană. Orașul nostru, căruia nu de mult i-a făcut cinstea de l-a cercetat și a conferențiat la cea dintâiu șezătoare a Cercului Didactic, se simțește fericit de această vrednică alegere.

Și-a redobândit vederea. La Bratislava un automobil a răsturnat o femeie oarbă, care mergea lângă trotuar. Șoferul a oprit automobilul și spre marea lui mirare femeia, care s'a ridicat

dela pământ, a început să scoată țipete de bucurie alergând la el să-l cuprindă. Cazul s'a făcut imediat clar: Femeea a fost 11 ani oarbă. La căderea ei sub roțile automobilului a suferit o zguduire de nervi, care i-a întors vederea. Cazul este cercetat la facultatea de medicină din Bratislava.

Mulțămim de așa mulțămire. Președintele sionismului din lumea întreagă un anume Dr. Weitzman din Londra, cercetând și jidănimia din țara noastră, declară că neamul jidovesc se simte foarte bine în această „Palestină“ și ne aduce mulțumirile dsale.

În legătură cu aceasta, Dr. Weitzman a spus că în Palestina trăesc 150 mii de Evrei. Singur Chișinăul dela noi are de 4 ori atâția. „Palestina“ jidanilor începe a deveni Țara noastră.

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela Academia teologică din Loc, precum și comitetul „Fondului de excursii“, aduce și pe această cale cele mai calduroase mulțumiri părintelui Ioan Jucos din Zervești, care cu ocazia zilei onomastice a fiului său Andrei, cleric a II, a binevoit a dăruii pe seama susnumitelor fonduri suma de 1000 Lei.

„Unificarea elementelor culturii române“ a fost subiectul instructivei conferințe ținute Luni de către prof. univ. Vladimir Ghidionescu. Pentru a lămuri sensul cuvântului „cultură“, mai adeseori rău interpretat, conferențiarul se folosește de pilda Mântuitorului cu semănătorul. Semința căzută pe margine de drum este învățătura care pătrunde numai în intelectul și nu în sufletul omului, cea căzută pe piatră este învățătura fără temei — de suprafață numai; semința dintre spini este învățătura care se sufocă în miasele egoismului și a răutății singură semința căzută în tărâmul bun, aduce rod; aceasta este învățătura care se asimilează și este apropiată pe deplin de suflet: aceasta formează baza culturii. Un popor este cult în măsura în care știe să *imitez* cultura altor popoare, *asimilându-o* tiparului sufletului său.

Făcând istoricul succint al culturii românești evidențiază rolul tuturor țărilor locuite de Români în formarea acesteia. Moldoveanul reprezentând „inteligenta“, munteanul „voința“ iar transilvăneanul „sentimentul“, au contribuit la formarea sufletului românesc. „Lumina însă totdeauna de aici a pornit — a spus oratorul — și de aici a luminat românismul de pretutindenea“.

De încheiere Dl profesor univ. a enunțat analizând rolul lor, cei trei factori de progres, cari ca trei stele polare trebuie să ne călăuziască în viitor. Acei trei factori sunt: solidaritatea, munca și statul.

Colinde, Cântece de stea, Cântece de ale Irozilor etc. ediția VII, îmbogățită de *Nicolae G. Velcu*, învățător pensionat.

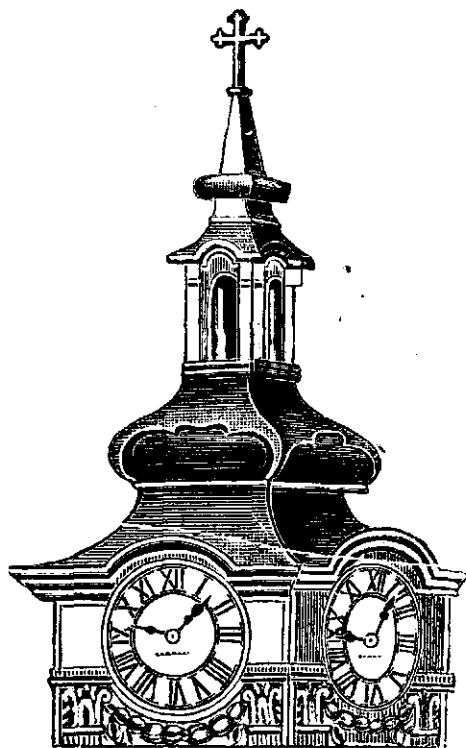
Se poate comanda la **Librăria diecezană din Caransebeș.**

Faguri artificiali

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

**Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș**

Comenzile se execută urgent.

CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBEȘ, Str. EPISCOP POPASU
(INSTITUTUL TEOLOGIC)

Furnizează, montează și preia
reparaturile ceasurilor dela biserici.

Mare depozit în
Oroloage de tot felul, marfă de
aur și argint, optică și chihlibar.
— Magazie de instalarea telegrafelor și
telefoanelor de casă. — Depozit de
MAȘINI de CUSUT, BICICLETE și
GRAMOFONE, precum și accesoriile
acestora. — Reparațiuni de tot felul se
efectuează în mod prompt și solid.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul 1928

anul al XL-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bă n ă ț e n e, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din B ă n a t și A r d e a l etc.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș